

[Jane Oksen]

Det har intet med dette lovforslag at gøre. Det kunne man behandle særskilt. Der er en forfærdelig tendens til at rode tingene sammen, således at når vi behandler lovforslag nr. L 72, behandler vi en masse andre ting samtidig.

Når disse forslag ikke foreligger, synes jeg, vi skal koncentrere os om det konkrete, nemlig hurtigst muligt at få lovforslag nr. L 72 gennemført.

Jeg mærker en tydelig tendens hos mange ordførere til forhalingstaktik. Man forsøger simpelt hen at få det gjort så besværligt som muligt, således at lovforslaget ikke kan blive vedtaget inden jul.

Når vi gerne vil have forslaget vedtaget inden jul – det ser vi meget gerne – er det, fordi det efter vor mening skal træde i kraft 1. januar 1989. Det kan ikke være rigtigt, at regeringen spiller ud med et forslag, der skal træde i kraft 1. januar 1989, men kort tid efter simpelt hen udsætter det i tre måneder, fordi der er så mange spørgsmål.

Man har gjort det med den begrundelse, at det er alt for besværligt for kommunerne at administrere de nye regler. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at i et svar den 9. december 1988 gjorde Kommunernes Landsforening opmærksom på, at der ikke er væsentlige administrative problemer. Endnu en gang forsøger man at forhale det ved at sige, at kommunerne ikke kan nå det, og at det bliver alt for besværligt.

Det er lige meget, hvad vi vedtager herinde om kontanthjælp, det giver besværligheder, og man har lappet og lappet.

Da man vedtog reglerne om faste retsbestemte ydelser fra 1. juli 1987, stemte Fremskridtspartiet selvfølgelig imod. Man vidste udmærket dengang, at det ville give højere ydelser til visse grupper, så det vil passer ikke, når man siger, at først nu ser vi konsekvenserne. Dem kendte man allerede dengang. Formålet var selvfølgelig, at der skulle gives mere i kontanthjælp. Det har så vist sig at være en fiasko. Det har også vist sig, at vi har fået et stigende antal kontanthjælpsmodtagere. Der er simpelt hen ikke råd til at yde mere og mere til disse mennesker.

Vi må alle sammen medvirke til, at der sker besparelser på dette område.

Vi synes også i Fremskridtspartiet, at det er en god idé, at man aktiverer kontanthjælpsmodtagerne, at man faktisk tvinger de unge kontanthjælpsmodtagere til at påtage sig et ar-

bejde. Det er glimrende, men jeg er enig med ordføreren for Centrum-Demokraterne i, at det altså ikke duer, hvis de skal have overenskomstmæssig løn. Det, det drejer sig om for Fremskridtspartiets vedkommende, er at få dem udsluset til det private arbejdsmarked og ikke til en masse mere eller mindre meningsfyldt eller god eller dårlig beskæftigelse i kommunerne.

Hvis de skal ud på det private arbejdsmarked, drejer det sig om at give dem en sådan løn, også i kommunerne, at de kan blive aktiveret til at komme derud. Det nytter ikke, at man giver en løn på 70 kr. i timen – jeg har hørt om en løn i Københavns Kommune på 85 kr. i timen – til unge kontanthjælpsmodtagere, når der på arbejdsmarkedet er steder, hvor lønnen er på under 60 kr. i timen. Det må dreje sig om at få dem ud på det private arbejdsmarked.

Så bliver der fra Socialdemokratiets side ret nedsættende talt om, at de skal tørre støv af hos de ældre. Jamen det er da et meningsfyldt arbejde at hjælpe de ældre. Det ville også være et meningsfyldt arbejde at sende de unge ud i børnehaverne og hjælpe til dér, men Socialdemokratiet har den gode eller mindre gode egenskab, at det via en masse tåbelige overenskomster spænder ben for de unge. Så må de ikke påtage sig det ene, og så må de ikke påtage sig det andet.

Jeg synes, at de unge kan gå ud og hjælpe hjemmehjælperne, og at de kan hjælpe pædagogerne i børnehaverne og den slags, og så skal man hurtigst muligt se at få vedtaget en indslusningsløn. Det er det eneste, der duer i det her forhold.

Med hensyn til de enlige forældre vil jeg gerne endnu en gang sige, at der er forskel på, hvordan man stiller de her regnestykker op, om man har et barn i vuggestue, i børnehave, om man har ét eller flere børn. O.k., det kan måske blive en reduktion af kontanthjælpen på et par tusinde kroner, men hvad gør det? Det her handler altså om at aktivere kontanthjælpsmodtagerne, og skal vi gøre det, skal kontanthjælpen altså ikke være så høj, at det ikke kan betale sig at arbejde. Så det er glimrende, at vi får den nedsat.

Jeg vil gerne takke Venstre for, at det støtter, at børnene dog trods alt den halve dag kan tages ud af institutionerne, hvis man er ledig på arbejdsmarkedet. Vi så gerne, som vi også har